

taller22 presenta

Coses de parella?

INDEX

Pàg. 3 Equip

Pàg. 4 Sinopsi

Pàg. 5 Origen

Pàg. 6 Violència domèstica

Pàg. 8 Taller22

Pàg. 11 Direcció Escènica i Producció

Pàg. 11 Procés de Creació

Pàg. 13 Intèrprets

Pàg. 15 Fitxa Tècnica

Pàg. 15 Contacte

L'Equip

Repartiment:

Silvia: Carolina Chinchilla
Pau: Jordi Serra
Marta: Yolanda Díaz
Pere: Arnau Muntañés

Direcció i producció:

Anna Capacés

Aj. de direcció, atrezzo, vestuari : Estela Besaya
Aj. de producció ,escenografia, tècnic : Xavi Artero
Guió : creació col·lectiva sota la supervisió de Sergi Delgado
Assessorament de continguts en violència de gènere: Esther Fernandez I Mercé Triay

Fotografia

Tino Rossi, Dani Chinchilla

Disseny

Jordi Espinach

Aquesta obra de teatre de creació col·lectiva és fruit de l'esforç de persones implicades i mogudes per la il·lusió de transformar aspectes socials que afavoreixin la erradicació de la violència de gènere.

Sinopsi

La Marta i el Pere són amics de sempre. La vida els ha ajuntat de nou i comparteixen pis. El Pau i la Sílvia són parella des de fa 7 anys i se'n van a viure junts per primera vegada. El pis, escollit pel Pau estratègicament, comparteix replà amb el del Pere i la Marta.

Tots quatre, es troben immersos en un espai i un temps, que, inevitablement, els obligarà a relacionar-se.

La primera casualitat de la història, portarà el Pau a marxar a la Xina un més. Al seu retorn es trobarà amb una situació que el desbordarà. La seva companya, la Sílvia, ha posat la casa al seu gust, i a més ha travat una estreta amistat amb els seus veïns a qui ell no suporta. En un equívoc inesperat, el Pau injuriarà el Pere pensant-se que es tracta de la Sílvia.

Una nova casualitat de la vida, descoberta per la Sílvia, posarà en perill les esperances d'ascens laboral del Pau. Aquest, insegur pels equívocs inesperats i per l'evident evolució de la seva companya, carregarà contra qui més estima.

La Sílvia, que també farà el seu propi viatge, un viatge iniciàtic pel món dels sentiments i les emocions, ens conduirà a un desenllaç incert que ens farà descobrir una història plena de passions i desil·lusions, i ens confondrà entre l'amor i les necessitats.

Origen

La violència domèstica és un dels aspectes que preocupa als/les participants de la Comissió de Convivència i Coneixement mutu del Pla Comunitari Poble-sec, per aquest motiu s'han plantejat diverses activitats de sensibilització ciutadana vers aquesta temàtica.

Amb l'objectiu de visibilitzar les microviolències i les relacions de poder en les relacions afectives, la Comissió de convivència es va posar en contacte amb l'associació de teatre Taller22 (ubicats al Poble-sec) amb la proposta de fer una "performance" als carrers del barri per tal de sensibilitzar la població sobre les relacions de gènere i fer una reflexió conjunta. El Taller 22 es va mostrar molt interessat a treballar per a aquesta finalitat, i a utilitzar el teatre com a eina de transformació social.

Des de la Comissió (liderat pel PIAD - punt d'informació i atenció a la dona -) conjuntament amb l'equip del Taller22 es va començar a desenvolupar l'acció, i va esdevenir una acció teatral anomenada "LES COSES PASSEN PERQUÈ TOTS DEIXEM QUE PASSIN". La representació es va fer al C/ Blai a finals de novembre, en un espai obert que possibilitava que tothom que passés pel lloc es preguntés què era allò.

Després d'aquesta primera representació, tots els participants tenien interès a continuar desenvolupant l'acció teatral, millorant-la per tal de continuar amb la sensibilització.

L'abril de 2007 se suma el servei Ni Bella ni Bèstia de la Fundació Tropos, que treballa la violència de gènere en la població jove. Es va continuar donant forma al guió i a l'organització de l'acció, i cada cop va esdevenir més una obra de teatre. Així arribem a la representació del maig del 2007, que aquest cop es va fer en el marc de la Mostra d'entitats del Poble-sec, també a l'aire lliure i amb un nou nom: "COSES DE PARELLA". Encara amb més ganes s'ha continuat treballant i actualment l'obra de teatre, dirigida per la companyia teatral Taller 22 i amb l'assessorament tècnic de Ni Bella Ni Bèstia, ha esdevingut una obra d'una hora de durada en la que s'aprofundeix més a l'entorn de les relacions abusives en parelles joves. Així mateix, sota el principi de constituir-la com una acció preventiva s'incorpora la creació d'un debat amb el públic un cop acaba l'obra.

Violència domèstica

La societat que ens envolta ha patit i està patint canvis en diferents àmbits (culturals, econòmics, religiosos, tecnològics) que influeixen directament sobre la nostra vida quotidiana. Aquest procés de canvi està essent molt ràpid. I amb aquesta rapidesa i velocitat ens trobem en situacions que, de sobte, no entenem, ens sentim perduts... No s'ha paït el procés i no disposem d'eines per afrontar-lo. O, potser no volem afrontar-lo?

Concretant en els aspectes de relació entre les persones, i de manera específica en les relacions de parella que es donen en una societat globalitzada, on es lluita per la igualtat de la parella, ens trobem rols provinents d'una desigualtat que no ha estat treballada de suficientment.

La dona (i alguns homes) pateixen situacions d'abús a la llar, situacions de maltractament (violència domèstica). Els maltractaments no són sempre agressions físiques, ja que el seu objectiu no és causar una lesió immediata sinó sotmetre la persona sobre la qual recau aquest maltractament.

Hi ha persones més conscients que d'altres, i hi ha persones que se senten més responsables que d'altres. Hi ha persones que ho pateixen més que d'altres. Depenent del sentiment de responsabilitat i de la capacitat per actuar es porten a terme accions.

La lluita per la igualtat en la parella ve donada perquè un dels dos membres està en posició d'inferioritat (normalment és la dona). Això, porta a un cert abús i desenvolupa condicions de desigualtat pel que fa a drets i deures. El reconeixement

de la incorporació de la dona al món laboral, ha desencadenat de forma imminent la lluita per la igualtat en el món de la parella. Actualment es lluita, per exemple, per compartir els deures de la llar. L'home sap que ha de treballar a la llar igual que la dona, perquè els dos tenen una jornada laboral. Però, no es tracta d'ajudar a la dona, sinó de conscienciar-se que és feina dels dos per igual, que s'ha de compartir perquè els dos tenen el mateix temps per fer-ho tot, i la mateixa responsabilitat.

L'home (i la dona) jove d'avui dia, en aquesta societat, sap que això és així i ho té assimilat però no ho ha paït, no ha estat educat/da des de petit/a per fer-ho així. El que hem viscut, els rols del pare i de la mare no eren aquests. Normalment, la mare és qui s'ocupava de les coses de la llar (treballés o no); i en tot cas, el pare l'ajudava. Aquesta ha estat, per molts i moltes de nosaltres, la nostra realitat.

Així doncs, no ens hem d'estranyar davant el fet que algunes parelles joves d'avui dia es trobin perdudes davant aquests canvis. Potser tenen la intenció de convida de forma igualitària; però: la manca de costum, la manca d'eines, l'esforç que suposa fer les coses de forma nova i diferent, tot el ventall de coses que podem i ens agradaria fer, el ritme atroç, el que creiem que l'altre ens exigeix, els nous interessos que se'ns desperten cada dia, el que se'ns demana sense consultar-nos, el que hem de pagar per tenir llar... Tot plegat dificulta , també, les coses de parella.

L'espai i companyia Taller22 amb l'objectiu de fer de la concepció artística un element social, ha treballat en diverses activitats. Anomenem algunes d'elles:

- "Viatge al món que volem canviar"* Juntament amb la ONG Save the Children obra de teatre interactiva, adreçada a joves, per mostrar la realitat de la immigració.
- "Pipoljafepouer"* Accions artístiques al carrer i posterior Documental, defensant i incentivant la llibertat creativa del individu dins la societat.
- "Bienvenido Fernandito"* espectacle de carrer que incideix en la problemàtica de moltes poblacions amb les xarxes de línies ferroviàries .
- *'Les coses passen perquè tots deixem que passin'* i *"Coses de parella?"* Performance dins les jornades de reflexió sobre violència de gènere, una iniciativa del Pla Comunitari del Poble SEC i el Piad de Sants -Montjuic
- Teatre gratuït per a Joves. Dins del programa Barcelona Bona Nit, curs gratuït per als joves del Poble-sec d'iniciació al teatre i presentació d'un espectacle final a la Sala Taller22.
- Taller22 dins les Jornades de Portes Obertes: Una setmana d'activitats gratuïtes i obertes al barri, com classes de cant, projeccions de curtmetratges i documentals, espectacles de dansa hindú, contacontes per a infants, entrenaments físics per a joves recitals de poesia,...Aquestes Jornades tenen una gran acceptació al barri , ja que, faciliten el coneixement i apropament de molta gent interessada en les activitats artístiques de Taller22.

Els mitjans de comunicació

"Taller22 ha unit un grup heterodox de joves que es deixen la pell en la seva passió"

Diari AVUI, secció Cultura OFF FÒRUM 20-09-2004

"...a Taller22, un d'aquests espais escènics emergents que cal tenir en compte. Hi van oferir un treball molt professional... En conclusió, podem destacar la necessitat de l'existència d'aquest tipus de mostres,(Mostra de Teatre de BCN) ja que ajuden a impulsar nous creadors, pel fet de donar una molt bona oportunitat de promoció a creadors futurs, probables regeneradors de l'escena catalana si els donem una mínima oportunitat."

Revista de l'Associació d'Investigació i Experimentació Teatral NúM. 48 i 49,

-Mostres de Teatre emergent a Barcelona - Xavier Padullés

"... Els joves actors del grup de teatre de Taller22, treballen per obrir-se camí en el món de l'interpretació...ells, com altres tallers formen part del denominat circuit de sales off de Barcelona. S'ajuden del boca a orela per donar-se a conèixer... Ser joves i tenir talent no és sinònim d'èxit, ja que els diners acaben sent l'actor més important... tot i així, el

denominat teatre alternatiu, segueix vigent en el panorama cultural, esperant la seva oportunitat per sortir a escena..."

TeleNotícies Migdia TV3, 2004 (DVD arxiu T22)

"Els membres del Taller22 es llancen a la piscina amb la gestió d'una sala alternativa, en ple cor del PobleSec, mantenint una programació estable -però també experimental, arriscada i valenta- és un salt mortal... treuen el cap amb creacions pròpies carregades d'una combativa crítica social"

EL MUNDO – Suplement de Cultura, Tendències NÚM.123, 06-07-2007

"En los últimos años ha brotado en Bcn un nuevo mapa del teatro de creación, creado por la autogestión la experimentación y la calidad de muchas de sus propuestas...es el caso de Taller22 cuentan; -como el mercado no nos ofrece salidas, nos dedicamos a jugar y experimentar con el teatro-... Sus espectáculos, sin embargo, han alcanzado en ocasiones cotas de calidad insospechadas..."

La Vanguardia, Suplemento Culturas, En Directo ¿Por qué nos llaman teatro "off"?" 26-04-2006

"Aquest projecte, que ja porta una durada de 4 anys, s'està consolidant com una de les ofertes culturals més importants del nostre barri..."

Diari Zona Sec, Què s'hi fa en una Sala Off com Taller22? Núm. 52 I 60

Direcció escènica i Producció

Anna Capacés Giné

Membre fundadora de l'Associació teatral Taller22
Titulada en interpretació a estudis de teatre, ha rebut formació també amb Txiqui Berraondo, Stefan Metz i Lilo Bahur (*teatre de la complicité*) Peter Gadish, Inma Ochoa, estudi de Brecht amb Anne Dennis. A l'UB ha cursat el cicle "*Qué s'amaga darrera el teló?*"
Ha creat col·lectivament amb la cia Milan Caminart Group diverses performances. Membre fundadora de l'Associació Teatracció participant en la creació de l'obra "*Que sí, vida!*" i "*No em ratllis!*" activitat subvencionada pel Departament de Sanitat i la Diputació de Barcelona. Ha dirigit "*Tres por uno Beckett*". El documental de caire social *Pipoljafdepouer*. "*Bienvenido Fernandito*" teatre de carrer i "*Les coses passen perquè tots deixem que passin*" sobre la violència de gènere.

Procés de Creació

Tot va començar amb un tema que interessava aprofundir, desenvolupar i denunciar a tot l'equip. Un equip amb molta força i un guió que es va anar creant gràcies a una quantitat ingent d'aportacions que féren tots els integrants del projecte. Necessitàvem imminentment un fil conductor amb uns personatges plens al voltant dels quals s'hi pogués construir una obra sencera.

El que sí teníem, però, era una sala d'assaig, Taller22, que, com si d'un més es tractés, es va encarregar d'acollir i acompanyar l'equip tots els vespres d'entre setmana dels mesos de setembre i octubre.

A la segona setmana la directora va proposar un fil conductor, i a partir d'allà es va començar a treballar escena per escena, basant els assaigs en improvisacions, en les que els actors anaren construint el que seria el futur diàleg, mentre a fora, l'ull objectiu de la directora, els ajudants de direcció i el guionista, s'encarregaven de validar el que era correcte, del que no era real.

Dues càmeres de vídeo es van encarregar d'enregistrar tots els diàlegs, i entre aquest i la aportació de tots i cadascun dels vuit membres de l'equip, vàrem escriure un guió vàlid sota la supervisió del guionista Sergi Delgado.

Sergi Delgado López

Va estudiar Guió a l'escola 15 de Octubre al 2002 i anàlisi cinematogràfic al *Observatorio de Cine* al 2005. Ha estat fundador i redactor del fanzine *Poker* (1993) i coordinador en cap de la revista *Hentai* al 2001 i redactor de la revista *Paisajes de cine*. És coautor del llibre "*Cine y post-Modernismo*" i ha realitzat guions per curts, sèries de tv com "*Freak Out*" o "*Próxima estación*" i adaptacions pel teatre com "*Háblame como la lluvia*" de Tennessee Williams on també va ser director (en l'espai i Associació Taller 22).

Amb el guió i la feina que prèviament ja s'havia realitzat i amb l'assessorament en els continguts de Merçé Triay (ni Bella ni Béstia), sobre contextualització i aprofundiment en violència de gènere, vam treballar de nou totes les escenes, la directora s'encarregava del sentit de la obra i l'evolució dels personatges, la resta de l'equip d'ajudants, de construir l'escenari, del vestuari i de fer-ne la difusió.

Aj. Direcció, atrezzo, vestuari

Estela Palacio Montejo

Llicenciada en art dramàtic a l'Espai Estudis de Teatre continua la formació amb Txiki Berraondo i Manuel Carlos Lillo. Cristophe Marchard (Esc. *Jaques Lecoq*, París). Estudia l'Anàlisi de la creació psicològica, cos i moviment dels personatges a través de les eines de Gestalt.

.Ha actuat a la *Prisión Provincial de Santander*. Amb l'obra "*La Ronda*" dir. Agustín de Leiva i "*Asamblea General*" de Lauro Olmo dir. Cía. Sede.

Ha participat en el treball de creació col·lectiva de l'obra "*Tambors de Pau*" de la Cia. Úrubu dir. Xavi Noms en la que desenvolupà la feina d'actriu y ponent en el debat obert en torn a la guerra d'Irak Actualment treballa en l'espai escènic i de creació Taller22..

Aj. Producció, escenografía, tècnic

Xavier Artero Baiges

Escenograf de Taller22 , tècnic de so i llums en les obres "*Coses de parella*" de Anna Capaces i "*Persona*" de Javier Villena. Diseny de vestuari, co-direcció i actor a l'espectacle "*Sa.Su.An.*".

Ha treballat en la producció en diversos espectacles .

Carolina Ferrer Chinchilla

S'ha format com a actriu a Estudis de Teatre Berty Tovías – metodologia Jacques Lecoq i a l'estudi de Txiki Berraondo i Manuel Lillo interpretació (Nancy Tuñón), dansa (Norma Ross), veu (Sandra Pujols, tècnica Voice Craft i gòspel), teatre social i mim corporal, París 2007.

Treballa com a locutora des de 2003 a COMRàdio i ha treballat com a presentadora i coordinadora dels Premis FAD Sebastià Gasch i en altres esdeveniments. Ha treballat amb la Fura dels Baus i amb Àngels Margarit al Festival El Grec, Barcelona 2004.

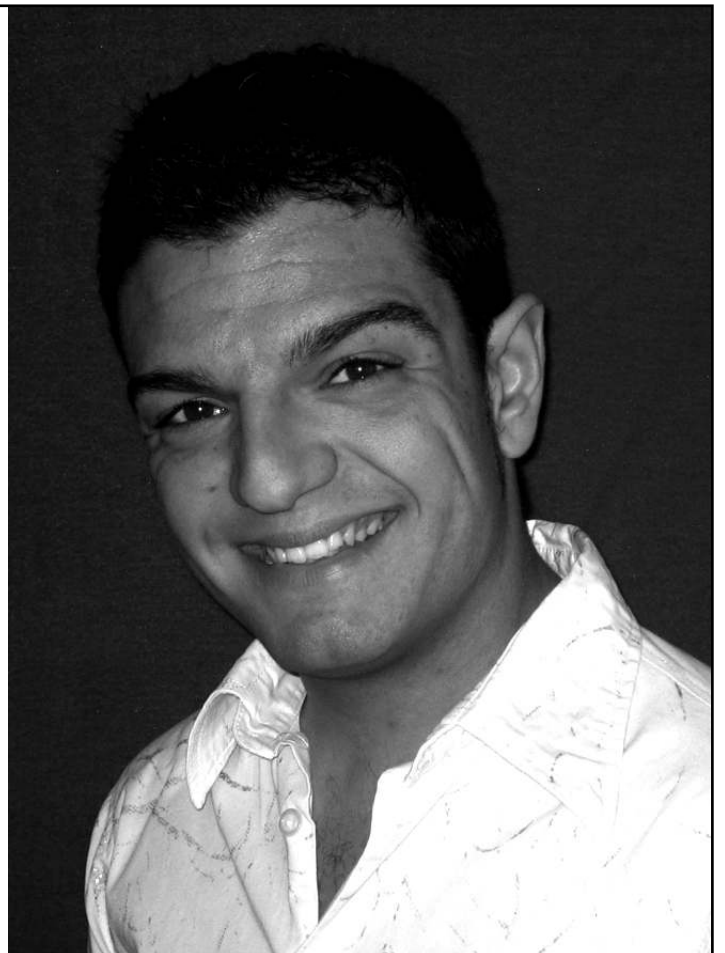

Jordi Serra Morillas

Ha cursat estudis d'interpretació amb Txiki Berraondo, al col·legi del teatre, al CECC i al Timbal. Comedia de l'art amb Javier Villena, curs de creació amb la companyia colombiana "La Candelaria", i dramaturgia amb Fabrice Melquiot.

Actor en espectacles dirigits per Javier Villena, Mar Nicolás i en diferents produccions de Taller22.

Col·laboracions artístiques amb: ONG Save the Children, Festes del Poble-sec, Festa Greco-romana Triumvirat

Yolanda Díaz Quílez

Membre Fundador i vocal de Taller 22.

Actriu, Contacontes i Coach

Ha treballat amb Boris Rotstein, Jordi Godall, Ferran Audí, Berty Tobías, Peter Gadish, Cacu Prat, John Davison, Mercè Lleixà,...

Ha participat en les obres Triple Evasió, Esperando a Godot, a l'espectacle interactiu Viatge al mon que volem canviar (2006)

Ha dirigit 3x1 PINTER (2004), el reportatge Fantasma Azules (2005). Direcció, creació i presentació d' El Circ de Sherwood, espectacle de carrer. Baró de Viver. Barcelona. Producció executiva de l'obra Estridències, de Susanna Barranco. Cía. Mousiké. Artenbrut de Barcelona, temporada 2000-2001..

Arnau Montañés Palau

Membre Fundador de la Companyia, Espai i Associació Taller22 (2003)

Ha estudiat teatre: Tècnica Meisner amb Javier Galitó Cava Txiki Berraondo, Manuel Lillo, Formació en la Pedagogia Jaques Lecoq, Boris Rotstein, Raimon Molins, Paz Martínez, "Màscara" amb Javier Villena, Teatro de los Sentidos 'Poética de los Sentidos', Teatre Social a partir del Teatro del Oprimido amb Julian Boal.

Formació també en Dansa a partir de; Authentic Movement amb Ula Körn, Dansa Contact amb Ramon Arnal i Àfrica Navarro. Col·laboracions Artístiques amb entitats com; Milan Caminart Group, ONG Save the children, PIAD, Festes del Barri de Poble Sec, Companyia Teatre-Musical Bat Noi

Fitxa tècnica

- Escenari de sis metres d'amplada i vuit de fondària .
- Taula de llums amb sis Canals
- Sis focus de mínim 300 wats.
- Equip de música amb reproductor de C.D.
- Presa de corrent al fons de l'escenari.
- Temps de muntatge i preparació : tres hores abans de la funció.

Contacte

Anna Capacés Giné
mail:mantadeparra@hotmail.com
tlf: 635 425 376 / 93 325 57 59